

води: или въ лудница или въ затворъ.

Лена. Мони, азъ бихъ....

Мони. Не говори. Помни само, че ако се попречи на срещата—ти ще пострадашъ най-много.

Лена. Страдания ли... азъ вече...

Мони. Глупости.... Ти още нищо не си видѣла.

Чува се отваряне на пжтната порта.

Мони, (*Отива на прозореца и като вижда кой влиза,—дръпва се изведнъжъ*) Тя!

Лена. Тя?

Мони. Тъй както предполагашъ. (*Изважда револвера си*).

Лена. Скрый револвера, моля ти се. (*Слуща се да вземе обляжето*).

Мони. Стой на страна!

Вслушватъ се.

Чува се отварянето на входнитѣ врата въ кжщи.—Стжпкитѣ спиратъ за малко и пакъ се дочуватъ.

Мони. (*Бледень, настръхналь сочи револвера*) Внимавай. (*Отваря вратата къмъ спалнята преди да влѣзе жена му*) Внимавай!

III.

Когато Захарина влиза—Мони остава да я зърне незабелязано отъ нея и се скрива въ спалнята съ револверъ въ ржка.

Лена. (*Изправена предъ ключовата дупка, гледа мълчеливо Захарина*)

Захарина. (*Неподозрайки нищо, приемъ*